Ympäristöministeriö
Miljöministeriet
Ministry of the Environment

1.11.2016

Sisäilman laadun huomioon ottaminen rakennusten energiatehokkuusdirektiivissä

Sisäilman laatu on tuotu esille monessa rakennusten energiatehokkuusdirektiivin kohdassa, vaikka direktiivi ei anna tavoitearvoja sisäilman laadulle. Direktiivin 1 artiklan 1 kohdan mukaan ”Tällä direktiivillä edistetään rakennusten energiatehokkuuden parantamista unionissa ottaen huomioon ulkoiset ilmasto-olosuhteet, paikalliset olosuhteet sekä sisäilmastolle asetetut vaatimukset ja kustannustehokkuus.” Sama lähtökohta direktiivin sisällölle oli jo alkuperäisessä direktiivissä 2002/91/EY.

Sisäilmaston periaatteellinen luonne rakennusten käytön kannalta tuodaan esiin rakennuksen määritelmässä (2 artiklan 1 kohta), jossa rakennuksella tarkoitetaan katettua seinällistä rakennetta, jonka sisäilmaston ylläpitämiseen käytetään energiaa.

Sisäilmasto-asiat liittyvät olennaisesti myös lähes nollaenergiarakentamiseen. Määritelmässä lähes nollaenergiarakennuksesta (2 artiklan 2 kohta) todetaan energiatehokkuus määriteltävän direktiivin liitteen 1 mukaisesti. Liitteessä 1 säädetään rakennuksen energiatehokkuuden laskentamenetelmästä. Energiatehokkuuden laskennassa on otettava huomioon muun muassa ”sisäilmasto-olosuhteet, suunniteltu sisäilmasto mukaan lukien” (liite 1, 3 h -kohta).

Direktiivin liitteen 1 mukaan laskentamenetelmässä olisi otettava huomioon eurooppalaiset standardit. Komissio antoi eurooppalaiselle standardisoimisjärjestölle CENille vuonna 2004 toimeksiannon energiatehokkuusdirektiivin edellyttämän standardisoinnin toteuttamiseksi. Pyrkimykset energiankulutuksen pienentämiseen eivät saa vaarantaa ihmisten terveyttä ja hyvinvointia, joten myös standardeissa kiinnitettiin huomiota sisäympäristön laatuun. Laajan standardisarjan osana valmistui kaksi sisäilmaston laadun kannalta merkittävää standardia: varsinainen sisäilmaston laadun standardi EN 15251 ”Sisäympäristökriteerit – lämpöolot, ilman laatu, valaistus ja melu” sekä ilmateknisten järjestelmien ja laitteiden tehokkuutta käsittelevä EN 13779 ”Rakennusten ilmastointi - muiden kuin asuinrakennusten ilmanvaihto- ja ilmastointijärjestelmien tehokkuusvaatimukset”. Standardit olivat käytettävissä kun direktiivi uudelleenlaadittiin vuonna 2010. Standardien uusiminen on paraikaa käynnissä.